

Sygn. akt **IC 1015/12**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 września 2014 r.

Sąd Okręgowy w Lublinie I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Okręgowego Maria Stelska

Protokolant: Ilona Pasternak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 sierpnia 2014 roku w Lublinie

sprawy z powództwa H. L. i F. L.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

I. umarza postępowanie ponad kwotę 54 529,45 (pięćdziesiąt cztery tysiące pięćset dwadzieścia dziewięć 45/100) złotych;

II. zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. solidarnie na rzecz powodów H. L. i F. L. kwotę 54 529,45 (pięćdziesiąt cztery tysiące pięćset dwadzieścia dziewięć 45/100) złotych wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 6 429,45 (sześć tysięcy czterysta dwadzieścia dziewięć 45/100) złotych od dnia 19 grudnia 2012 roku do dnia zapłaty oraz od kwoty 48 100 (czterdzieści osiem tysięcy sto) złotych od dnia 22 kwietnia 2013r. do dnia zapłaty;

III. w pozostałej części powództwo oddala;

IV. zasądza solidarnie od pozwanego (...) S.A z siedzibą w W. solidarnie na rzecz powodów H. L. i F. L. kwotę 5 758,12 (pięć tysięcy siedemset pięćdziesiąt osiem 12/100) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu;

V. nakazuje ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Lublinie solidarnie od powodów H. L. i F. L. kwotę 822,88 (osiemset dwadzieścia dwa 88/100) złotych, zaś od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 2 115,97 (dwa tysiące sto piętnaście 97/100) złotych tytułem nieuiszczonych wydatków.

Sygn. akt IC 1015/12

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 19 grudnia 2012 roku powodowie F. L. i H. L. domagali się zasądzenia na swoją rzecz od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 75.729,45 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwu powodowie wskazali, że pismem z dnia 15 marca 2012r. powód F. L. poinformował (...) Przedsiębiorstwo (...) w L. o wyrządzeniu szkody spowodowanej ruchem przedsiębiorstwa, polegającej na wycieku wody w nieokreślonej, znacznej ilości z sieci centralnego ogrzewania. W skutek wycieku nastąpiło podmycie fundamentów budynku nr (...) przy ul. (...) w L., a w następstwie podmycia doszło do popękania fundamentów i ścian budynku. Kanał sieci centralnego ogrzewania, w miejscu awarii, był od kilku lat nieczynny, pomimo tego nie został odcięty od sieci. Był wypełniony wodą pod ciśnieniem. Wina (...) u jest bezsporna.

Odpowiedzialność za szkodę przejął pozwany Zakład (...). Jak wynika z kosztorysu powykonawczego, wartość wykonanych robót, mających na celu usunięcie skutków awarii, tylko w zakresie robót budowlano-montażowych, wynosi 47 997,29 zł. Sprawca szkody i pozwany Zakład (...) uznali kwotę wynikającą z kosztorysu, która wraz z podatkiem VAT wynosi 58 956,72 zł. Pozwany odmówił jednak wypłaty kwoty 6 429,45 zł, uzasadniając to postanowieniami umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, z której wynika, że odpowiedzialność pozwanego jest ograniczona, pomniejszona o franszyzę redukcyjną, odpowiadającą zużyciu technicznemu budynku, obliczona metodą średnioważoną, 12,42%. Stanowisko pozwanego nie ma, w ocenie powoda, uzasadnienia w obowiązującym prawie (art. 435 k.c.). prowadzący przedsiębiorstwo ponosi pełną odpowiedzialność za szkodę na osobie lub mieniu, wyrządzoną przez ruch przedsiębiorstwa. Wysokość szkody jest bezsporna, dotyczy robót wykonanych w celu usunięcia skutków awarii, zużycia budynku przed awarią. Pozwany nie uznał również dochodzonej szkody polegającej na trwałym uszkodzeniu budynku. Na dochodzoną pozew kwotę pieniężną składa się kwota 6.429,45 zł., którą pozwany potrącił z przyznanego powodowi odszkodowania z racji zużycia technicznego budynku oraz kwota 69.300 zł. z tytułu utraty wartości budynku, której zapłaty pozwany odmówił (pozew k 2-4).

W odpowiedzi na pozew pozwany nie uznał powództwa i wniósł o jego oddalenie oraz zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pozwany zaprzeczył wszelkim okolicznościom i twierdzeniom powodem, za wyjątkiem wyraźnie przyznanych. Przyznał, że w dniu 31.03.2011r. zawarł ze sprawcą szkody – (...) Przedsiębiorstwem (...) w L. umowę odpowiedzialności cywilnej nr (...) z okresem ubezpieczenia od 01.04.2011r. – 31.03.2012r.. Przedmiotem ubezpieczenia była odpowiedzialność cywilna ubezpieczonego za szkody wyrządzone w związku z prowadzeniem przez ubezpieczonego działalności, będące następstwem czynu niedozwolonego w granicach odpowiedzialności ustawowej lub niewykonania, albo nienależytego wykonania zobowiązania. Umowa przewidywała franszyzę redukcyjną dla szkód powyżej 2 000 zł. w wysokości 5%, nie mniej niż 500 złotych. Integralną część umowy stanowią Ogólne Warunki Ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej dla klienta korporacyjnego, ustalone uchwałą Nr UZ/189.2009 z dnia 07 maja 2009r. Zarządu (...) S.A. Pozwany (...) S.A. w W. przyznaje, że jako gwarant odpowiedzialności cywilnej sprawcy szkody zobowiązany był do naprawienia szkody powodów polegającej na popękaniu fundamentów i ścian budynku nr (...) położonym przy ul. (...) w L. na skutek wycieku wody z sieci centralnego ogrzewania. W dniu 23.03.2012r. szkoda została zgłoszona w jednostce organizacyjnej (...) S.A. Pozwany przeprowadził postępowanie likwidacyjne mające na celu ustalenie zakresu szkody oraz wysokości należnego powodowi odszkodowania. Poszkodowany przedstawił sporządzony przez wykonawcę robót kosztorys powykonawczy na kwotę netto 56 579,03 zł. Jednocześnie przedłożył faktury VAT na łączną kwotę 47 932,29 zł. Pozwany uznał kwotę wynikającą z przedłożonych faktur w kwocie netto, zakwestionował natomiast zastosowaną przez wykonawcę stawkę podatku VAT oraz dokonał potrącenia z tytułu zużycia technicznego budynku obliczonego metodą średnioważoną. Kwota wypłaconego ostatecznie odszkodowania w wysokości 45.337,42 uwzględnia też zastrzeżoną w umowie franszyzę redukcyjną w kwocie 500 złotych. Zdaniem pozwanego brak było podstaw do uznania wynikającej z faktur stawki VAT w wysokości 23%, gdyż od 1 stycznia 2011r. obniżoną 8% stawkę podatku VAT stosuje się do obiektów mieszkaniowych zaliczanych do budownictwa objętego społecznym programem mieszkaniowym. Zasadne było, w ocenie pozwanego, potrącenie kwoty 6 429,45 zł. z tytułu zużycia technicznego budynku. Kompensacja tej szkody podlega ścisłym ograniczeniom wynikającym z rzeczywistego zakresu przedmiotowej szkody. Przy ustalaniu wysokości szkody należy porównać rzeczywisty stan majątku po zdarzeniu sprawczym ze stanem hipotetycznym, czyli takim jaki istniałby, gdyby nie wystąpiło zdarzenie sprawcze, czyli badaniu podlega stan majątkowy sprzed i po zdarzeniu dla wykrycia różnicy. W ocenie pozwanego wypłata odszkodowania w pełnej wysokości (bez potrącenia zużycia) spowodowałaby wypaczenie ochrony ubezpieczeniowej. Po stronie poszkodowanego zrodziłaby stan wzbogacenia kosztem ubezpieczyciela. Odpowiedzialność ubezpieczyciela wykraczająca poza wysokość rzeczywistej szkody poniesionej przez poszkodowanego pozostaje w sprzeczności z podstawowymi przesłankami ochrony ubezpieczeniowej w ramach odpowiedzialności cywilnej. Roszczenie z tytułu utraty wartości budynku zostało zgłoszone dopiero w pozwie. Pozwany zakwestionował żądanie w tym zakresie, co do zasady, jak i wysokości i wskazał, że żądanie to nie jest udowodnione (k 71-74 odpowiedź na pozew).

W piśmie z dnia 21 lipca 2014r. pełnomocnik powodów cofnął pozew i zrzekł się roszczenia ponad kwotę 54 529,45 zł. Wyjaśnił, że na kwotę tę składa się kwota 6 429,45 zł. potrącona przez pozwanego z racji zużycia technicznego budynku oraz kwota 48 100 złotych tytułem utraty wartości rynkowej budynku. Powołując się na sporządzoną w sprawie opinię biegłego z zakresu budownictwa i wycen nieruchomości, wskazał, że obniżenie wartości budynku dotyczy 13,80% jego wartości rynkowej, co daje kwotę 48 100 złotych (pismo powodów k 158). Podobnych wyliczeń w oparciu o powołaną wyżej opinię biegłego dokonał pełnomocnik pozwanego we wcześniejszym piśmie z dnia 01.04.2014r. (pismo pełnomocnika pozwanego k 147).

Na rozprawie w dniu 28 sierpnia 2014r. pełnomocnicy stron zgodnie oświadczyli, że wysokość podatku VAT w tym przypadku uznają w wysokości 8 % (protokół rozprawy k 164v).

Ustalenia faktyczne:

Powodowie H. L. i F. L. są właścicielami budynku mieszkalnego położonego w L. przy ul. (...). W dniach od 12-15 marca 2012r. doszło do wycieku znacznej ilości wody z sieci centralnego ogrzewania. Wyciek spowodował podmycie fundamentów budynku powodów, a w konsekwencji do popękania tych fundamentów i ścian budynku. Odpowiedzialnym za powstanie szkody było (...) Przedsiębiorstwo (...) w L., które zostało o fakcie zaistnienia szkody powiadomione przez powoda F. L. pismem z dnia 15 marca 2012r. (pismo powoda k 8).

Sprawca szkody posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej w związku z prowadzoną działalnością, stwierdzone polisą nr (...) z dnia 31 marca 2011r. z okresem ubezpieczenia od 01 kwietnia 2011r. do 31 marca 2012r. Przedmiotem ubezpieczenia była odpowiedzialność cywilna ubezpieczonego za szkody wyrządzone osobie trzeciej w związku z prowadzeniem przez ubezpieczonego działalności określonej w umowie ubezpieczenia lub posiadany mieniem, które jest wykorzystywane w takiej działalności, będące następstwem czynu niedozwolonego w granicach odpowiedzialności ustawowej, lub niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania. Umowa przewidywała franszyzę redukcyjną, która dla szkód do kwoty 2000 złotych wynosiła 200 zł, zaś do szkód powyżej 2 000 zł. – 5%, nie mniej niż 500 złotych (polisa – akta szkody). Integralną częścią umowy stały się ogólne warunki ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej dla klienta korporacyjnego ustalone uchwałą nr UZ/189/2009 z dnia 7 maja 2009r. Zarządu (...) S.A. (ogólne warunki ubezpieczenia – akta szkody).

Po uzyskaniu ekspertyzy technicznej przez (...), (...) udzieliło wstępnej akceptacji telefonicznej na podjęcie działań naprawczych, a następnie ekspertyza została przesłana do ubezpieczyciela wraz z kosztorysem naprawy (bezsporne, zeznania świadka P. M. k. 124). W dniu 10 kwietnia 2012r. powód F. L., po uzgodnieniu z przedstawicielem (...)u, zawarł z (...) spółką jawną, umowę dotyczącą wykonanie robót mających na celu usunięcia skutków awarii, zgodnie z opracowaną wcześniej ekspertyzą techniczną (umowa o roboty budowlane i ekspertyza techniczna – akta szkody).

Naprawa uszkodzeń powstałych w wyniku awarii, z uwagi na zakres i charakter tych uszkodzeń, trwała do końca kwietnia 2012r. Tylko dzięki szybkiej reakcji powodów podmycie fundamentów nie doprowadziło do katastrofy budowlanej. Budynek został przywrócony do stanu używalności, ale trwałe i nieodwracalne zmiany struktury budynku spowodowały utratę jego wartości o 13,80%, tj. o kwotę 48.106,80 zł. (zeznania świadka T. G. k 123v-124, opinia biegłego z zakresu budownictwa i (...) k 128-143).

W toku postępowania likwidacyjnego pozwany ustalił wstępnie wysokość odszkodowania na kwotę 31.120 zł. Wysokość wypłaconego odszkodowania została pomniejszona o kwotę zaliczki w wysokości 10 000 złotych oraz franszyzę redukcyjną w kwocie 500 złotych. Na skutek zastrzeżeń powodów, pozwany podwyższył odszkodowanie do 34.123,36 zł. Powodowie przedstawili też pozwanemu kosztorys powykonawczy na kwotę netto 56.579,03 zł, a równocześnie z nim faktury VAT nr (...) na łączną kwotę 47.932,29 złotych netto (faktury k 117–122 i akta szkody).

Pozwany uznał kwotę wynikającą z przedłożonych faktur w wartości netto, zakwestionował natomiast zastosowaną przez wykonawcę stawkę podatku VAT. Przyjął jako należny podatek VAT w wysokości 8%, dokonał potrącenia z tytułu zużycia technicznego budynku obliczonego metodą średnioważoną (12,42%) kwoty 6.429,45 zł. i franszyzy

redukcyjnej w kwocie 500 złotych. Ostatecznie pozwany wypłacił powodom tytułem odszkodowania kwotę 45.337,42 zł. (akta szkody).

Stan faktyczny został ustalony w oparciu o powołane wyżej dowody. Należy zaznaczyć, że stan faktyczny w dużej mierze był pomiędzy stronami bezsporny. Pozwany nie negował bowiem faktu powstania szkody, kwestionował jedynie sposób wyliczenia tej szkody przez powodów i jej wysokość.

Dowody z dokumentów nie budziły zastrzeżeń Sądu, nie były też kwestionowane przez strony.

Sąd obdarzył wiarą zeznania świadka T. G. (k 123v) i świadka P. M. (k 124). Świadcowie widzieli zakres powstałej w budynku powodów szkody, uczestniczyli też w procesie jej usuwania. Ich zeznania, jako osób obcych dla powodów, niezainteresowanych wynikiem obecnego procesu, należy wobec tego uznać za obiektywne i przekonujące.

Sąd podzielił wywołaną w sprawie opinię biegłego sądowego z zakresu budownictwa i (...) (k.128-143). Opinia została wydana przez osobę posiadającą wiedzę specjalistyczną w swojej dziedzinie, kwalifikacje i doświadczenie, na podstawie materiału dowodowego znajdującego się w aktach sprawy oraz po bezpośrednich oględzinach budynku.

Uzasadnienie prawne:

Powództwo H. L. i F. L., w zakresie sformułowanym w piśmie z dnia 21.07.2014r., jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie w całości.

Na wstępie rozważań merytorycznych podnieść należy, że nie jest sporna zasada odpowiedzialności (...) Przedsiębiorstwa (...) w L. (art. 435§ 1 k.c.), ani też zastępcza odpowiedzialność pozwanego (...) S.A. w W. wynikająca z zawartej ze sprawcą szkody umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej Nr (...) z dnia 31 marca 2011r. Pozwany uznał swoją odpowiedzialność za szkodę powstałą w budynku powodów co do zasady. Szersze rozważania na temat podstawy odpowiedzialności sprawcy i ubezpieczyciela należy zatem pominąć.

Sporna pomiędzy stronami pozostała natomiast kwestia potrącenia przez pozwanego kwoty 6.429,45 zł z tytułu zużycia technicznego budynku oraz kwota 48.100 złotych z tytułu utraty wartości rynkowej budynku wskutek zaistniałej szkody.

Rozważań w tym zakresie należy dokonać na tle art. 361 § 1 i 2 k.c., który to artykuł określa zakres odpowiedzialności zobowiązanego do odszkodowania, w tym przypadku pozwanego (...) S.A.

Zgodnie z tym przepisem, zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła, ale powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządono.

Szkodą poniesioną przez powodów, są niewątpliwie poniesione przez nich koszty przywrócenia budynku do stanu użyteczności, a zatem koszty naprawy powstałych uszkodzeń. Koszty te wynikają ze złożonych przez powodów faktur, których pozwany (poza wysokością podatku VAT) nie kwestionował. Poza sporem pozostała także ostatecznie sprawa podatku VAT, bowiem obie strony zgodnie uznały, że należny podatek VAT wynosił w przypadku tych napraw 8%. Koszty naprawy powstałych uszkodzeń, które pozwany przyjął za podstawę obliczenia wysokości odszkodowania, są niezależne od stopnia zużycia technicznego budynku. Naprawy nie miały bowiem na celu polepszenia stanu technicznego budynku w stosunku do stanu istniejącego przed szkodą, a jedynie przywrócenie obiektu do stanu umożliwiającego korzystanie z niego zgodnie z przeznaczeniem. Nie sposób zatem zgodzić się z argumentacją pozwanego, że stan techniczny budynku uzasadniał obniżenie należnego powodom odszkodowania obliczonego metodą średnioważoną. Trudno też zgodzić się z twierdzeniem zaprezentowanym w odpowiedzi na pozew, że „wypłata odszkodowania w pełnej wysokości (bez potrącenia z tytułu zużycia) spowodowałaby wypaczenie ochrony ubezpieczeniowej, a po stronie poszkodowanego zrodziłaby stan wzbogacenia kosztem wierzyciela”.

W określonych przez system prawny okolicznościach, na podmioty stosunków cywilnoprawnych nałożony zostaje obowiązek naprawienia szkody doznanej przez poszkodowanego i to szkody pełnej, a nie fragmentarycznej, czy częściowej. Kodeks cywilny wprowadza zasadę pełnego odszkodowania, przejawiającą się tym, że należne poszkodowanemu odszkodowania powinno odpowiadać wysokości doznanej przez niego szkody, rekompensować mu uszczerbek, jaki dotknął jego prawnie chronione dobra i interesy. Szkada, w rozumieniu art. 361 k.c. może występować w dwojakiej postaci, po pierwsze może ona obejmować straty, które poszkodowany poniósł albo też utratę korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono - (*lucrum cessans*). Pod pojęciem "damnum emergens" przyjęto ujmować każde pogorszenie się sytuacji majątkowej poszkodowanego, wskutek zmniejszania się posiadanych aktywów lub też zwiększania jego pasywów. Zmniejszanie aktywów następuje poprzez utratę, ubytek lub zniszczenie poszczególnych elementów majątkowych, które dotąd przysługiwały poszkodowanemu, zatem omawiana postać szkody polega, na tym, że pomniejszeniu ulega strona czynna majątku. Omawiana postać szkody zawiera w sobie także zwiększenie się tych zobowiązań poszkodowanego, których powstanie lub powiększenie się ich rozmiaru stanowi skutek zdarzenia przypisanego osobie zobowiązanej do naprawienia szkody (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 19.09.2012r. IACa 449/12, Lex nr 1223455).

Nie można zatem skutecznie powoływać jako argumentu twierdzenia o rzekomym wzbogaceniu poszkodowanego, bowiem w tym konkretnym przypadku poszkodowani uzyskali jedynie to, że mogli korzystać z budynku w takim samym zakresie i standardzie, jak przed szkodą. Potrącenie kwoty 6.429,45 zł. było zatem pozbawione jakichkolwiek podstaw i obecne żądanie powodów domagających się zasądzenia tej kwoty na ich rzecz podlega uwzględnieniu.

Jak podano już wyżej, pod pojęciem "damnum emergens" rozumieć należy każde pogorszenie się sytuacji majątkowej poszkodowanego, wskutek zmniejszania się posiadanych aktywów lub też zwiększania jego pasywów. Naprawa powstałych w wyniku awarii uszkodzeń spowodowała przywrócenie budynku do stanu poprzedniego, ale tylko stanu w znaczeniu funkcjonalnym, a nie wartościowym. Trwałość niektórych uszkodzeń i niemożność przywrócenia ich do stanu sprzed awarii, spowodowała utratę wartości rynkowej budynku, którą opisał w swojej opinii biegły z zakresu budownictwa i wyceny nieruchomości L. W.. Zgodnie z tą opinią wartość rynkowa budynku uległa zmniejszeniu o 13,80%, co daje kwotę 48.106,80 zł. (348.600 zł x 13,80). Szkada polegająca na obniżeniu wartości rynkowej budynku mieszkalnego jest normalnym następstwem powstałej awarii i uszkodzeń, a zatem pozwany jako ubezpieczyciel obowiązany jest do jej naprawienia. Powodowie żądali z tego tytułu kwoty 48.100 złotych, przez co ich roszczenie w tym zakresie podlega uwzględnieniu w całości.

Bez znaczenia z tego punktu widzenia jest to, czy obowiązany do naprawienia szkody jest sprawca szkody, czy też ubezpieczyciel. Ubezpieczyciel ponosi bowiem odpowiedzialność w granicach odpowiedzialności sprawcy szkody, chyba, że inaczej stanowią to postanowienia umowy. Odpowiedzialność (...) Zakładu (...) za zdarzenie, z którego wynikała szkoda, nie została wyłączona ani w umowie, ani też ogólnych warunkach ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej. Pozwany ma wprawdzie według umowy możliwość potrącenia franszyzy redukcyjnej, co istotnie uczynił, ale powodowie okoliczności tej nie kwestionują.

Stosownie do treści art. 817 § 1 kc pozwany był zobowiązany spełnić świadczenie w terminie 30 dni licząc od daty zgłoszenia szkody i sprecyzowania przez powodów swoich roszczeń wynikających z poniesionej szkody. Powodowie zgłosili szkodę i sprecyzowali roszczenia w zakresie kwoty 6 429,45 złotych w toku postępowania likwidacyjnego, w marcu 2012r. Żądanie odsetek od dnia wniesienia pozwu w obecnej sprawie (19 grudnia 2012r.) jest zatem w pełni uzasadnione. Natomiast żądanie zasądzenia odszkodowania z tytułu obniżenia wartości rynkowej budynku powodowie sformułowali po raz pierwszy w pozwie. Odpis pozwu doręczony został pozwanemu w dniu 21 marca 2013r. 30-dniowy termin do wypłaty świadczenia upłynął zatem bezskutecznie w dniu 21 kwietnia 2012r. Powodowie mogą zatem skutecznie domagać się zasądzenia odsetek za czas opóźnienia (art. 481§ 1 k.c.) od dnia następnego po tej dacie, tj. od 22 kwietnia 2013r., a nie od dnia wniesienia pozwu. Żądanie dalej idące podlega zatem oddaleniu.

W zakresie w jakim powodowie cofnęli pozew ze skutkiem prawnym, Sąd z mocy art. 203§ 1 k.p.c, w związku z art. 355§ 1 k.p.c, postępowanie umorzył.

Orzeczenie o kosztach uzasadnia treść art. 100§ 1 i 2 k.p.c., zgodnie z którym, w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. W obecnej sprawie zastosowana została zasada stosunkowego rozdzielania kosztów. Pierwotne roszczenie powodów obejmowało kwotę 75 729,45 zł. Wprawdzie w powoływany wcześniej piśmie z dnia 21 lipca 2014r. powodowie cofnęli pozew ponad kwotę 54.529,45 zł, to w zakresie obowiązujących zasad ponoszenia kosztów, cofnięcie pozwu jest równoznaczne z przegraniem procesu. Przyjmując takie rozumowanie, powodowie wygrali proces w 72%, przegrali w 28%. Pozwany wygrał proces w 28%, przegrał w 72%. Powód poniósł koszty, na które składa się wynagrodzenie jego pełnomocnika – 3.600 zł, opłata skarbowa od pełnomocnictwa – 17 zł., opłata sądowa od pozwu – 3.787 zł, zaliczka na poczet wydatków 2.000 zł. Pozwany poniósł koszty w wysokości 3.617 złotych. Razem koszty poniesione przez strony wynoszą 13.021 zł. Powód powinien ponieść koszty w kwocie 3.645,88 zł, poniósł w kwocie 9.404 zł. Zasądzeniu od pozwanego na rzecz powodów podlega zatem kwota 5.758,12 zł. Podobną zasadę przyjęto przy rozliczeniu kosztów poniesionych przez Skarb Państwa. Koszty te wyniosły 2.938, 85 zł. Powodowie obowiązani są zatem uiścić z tego tytułu kwotę 822,88 zł, pozwany kwotę 2.115,97 zł.

Nadmienić należy, że przy rozliczaniu kosztów procesu omyłkowo nie uwzględniono zaliczki uiszczonej przez powodów w dniu 06.08.2014r. w kwocie 2.938,85 zł. Kwota niewykorzystanej zaliczki zostanie im zwrócona po uprawomocnieniu się wyroku.

Z przyczyn wyżej podanych i z uwagi na treść powołanych przepisów prawa, Sąd orzekł jak w wyroku.